

Křídový kříž

Na Gymnáziu Přírodní škola máme každý rok v lednu výjezd do Orlických hor, tzv. Vesmír, kde nacvičujeme umělecké projekty, především divadla a filmy, které následně prezentujeme na divadelní Akademii a Filmovém večeru.

Já a moji spolužáci Josef Arnot a František Prokop jsme se rozhodli po loňské zkušenosti, kdy jsme secvičili cimrmanovskou komedii Posel světla, nacvičit naopak nějaké drama. Během listopadu jsme hledali vhodnou hru, především na internetu, ale i v knihách, které jsme měli doma. Měli jsme už několik kandidátů, hry od Ludvíka Aškenazyho, které jsme ale bohužel zavrhlí kvůli moc dlouhému časovému rozpětí.

Byl to totiž vlastně docela těžký úkol najít hru, která by vyhovovala v délce, tématu, obtížnosti na hraní a kulisy a počtu hereckého obsazení. Až po několika týdnech jsme objevili oddělení divadelních her v Ústřední městské knihovně, které obsahovalo stovky her od českých i zahraničních autorů. Člověk akorát musel najít odvahu ponořit se do nepřehledného množství publikací a hledat a hledat.

Na začátku prosince jsme konečně našli to, co jsme hledali. Malou, na první pohled nenápadnou červenou knížku s názvem *Strach a bída Třetí říše* od Bertolta Brechta. Známy a dobrý autor a historické téma, které by nás zajímalo. Knížku jsme několikrát prolistovali a narazili na hru *Křídový kříž*. To bylo to, co jsme hledali. Relativně krátká hra s jedenácti stranami, se skvělou pointou, malým hereckým obsazením, zajímavým dějem a skoro žádnými kulisami.

Potom, co jsme si doma ještě jednou hru pečlivě přečetli, jsme znovu zjistili, jak moc je dobrá. Drama odehrávající se v Německu po převzetí moci Adolfem Hitlerem, ukazující moc zrůdné nacistické ideologie, která se dostala do všech částí lidské společnosti a umí ničit i sebepevnější lidské vztahy. Hloubka, ale zároveň vnější jednoduchost nás hned nadchly.

První krok byl tedy za námi. Výběr hry. Teď nás ale čekal další důležitý úkol, a to výběr herců.

Hereckých rolí bylo pět, z toho dvě ženské a tři mužské. Herce jsme vybírali především podle jejich hereckých schopností, ale i podle toho, jak se povahově hodili k daným postavám. Po dvou týdnech jsme měli herecké obsazení hotové, přičemž já s Josefem Arnotem jsme hráli dvě důležité role a František Prokop zastával roli režiséra, která byla pro další vývoj divadla naprosto zásadní.

Mohlo začít nacvičování. Textu bylo poměrně dost, především pro hlavní role. Scénář jsme ale ještě museli upravit, „proškrtat“, protože zde byly fráze, názvy nebo dobový slang, které by divák nepochopil a pro děj nebyly nezbytné. Nacvičovali jsme ještě první týden v lednu a poté nás už čekal odjezd na Vesmír.

Zde jsme udělali největší kus práce. Nacvičili jsme pohyb a naučili jsme se naplno vžít do svých rolí, což bylo velice důležité, protože bez ponoření do příběhu, jsme divadlo nemohli nikdy zahrát tak dobře. Při naší práci nám samozřejmě velice pomohli učitelé, kteří měli dobré a konstruktivní nápady „zvenku“, které nás vždy posunuly.

Pomohlo nám také režirování Františka Prokopa, který už měl dřívější zkušenosti s divadlem a dokázal vidět situaci jako celek, aby vše dobře fungovalo na pódiu.

Umělecký výjezd skončil 20. ledna 2023 a my už měli pouze jeden týden na docvičení, především tedy pohybu, který se ukázal jako nejtěžší.

30. ledna večer proběhla v Divadle Za plotem v areálu psychiatrické nemocnice v Bohnicích tzv. Akademie, kde měla premiéru všechna divadla nacvičená v rámci uměleckých projektů.

Křídový kříž jsme odehráli jako poslední (v zákulisí samozřejmě předtím panovala tréma), tedy před už dost unaveným publikem. Přesto ale půlhodinové představení sklidilo dlouhý potlesk. Všichni jsme byli rádi, že se náš měsíční projekt povedl.

Po premiéře jsme získali od mnoha lidí dobré ohlasy, což nás ještě více utvrdilo v tom, že budeme divadlo hrát i někdy příště.

Jáchym Štys, student Gymnázia Přírodní škola